

LIITE 6

Pitkäkarvaisen saksanseisojan värit rekisteröinnin yhteydessä

Saksanseisojakerho ry:n jalostustoimikunta on kokouksessaan 1/09 päättänyt esittää Suomen Kennelliitto ry:n jalostustieteelliselle toimikunnalle kaikkien edustamiensa rotujen osalta rotumääritelmiin perustuvat, mutta niiden pohjalta yksinkertaistetut värikoodit käytettäväksi pentujen rekisteröinnin yhteydessä. Pitkäkarvaisen saksanseisojan osalta värikoodit ovat seuraavat:

Pitkäkarvainen saksanseisoja:

- ruskea
 - ruskeavalkoinen
 - vaalea päistärikkö
 - ruskeapäistärikkö
 - kimo
-
- lisävärinä kulonväriä
(Saksanseisojakerho ry jalostustoimikunta)

Näitä värikoodeja suositellaan käytettäväksi pitkäkarvaisen saksanseisojan pentujen rekisteröinnin yhteydessä.

Ruskean värin osalta rekisteröinti helpottuu sikäli, että kokoruskean pennun mahdollista valkoista tai päistärikköväristä rintalaikkuja ei tarvitse erikseen merkitä. Rintalaikut ovat tietenkin edelleen täysin hyväksyttävät kokoruskealla koiralla.

Ruskeapäistärikkön väriytyksen kohdalla pitkäkarvaisen saksanseisojan rotumääritelmässä lukee tummapäistärikkö. Saksassa tämänväriset pennut rekisteröidään ruskeapäistärikköksi tai tummapäistärikköksi (Deutsch-Langhaar Mitteilungen 1995–2015). Suomessa haluttiin yksinkertaistaa ja yhdenmukaistaa rekisteröinnin yhteydessä käytettävien värikoodien listaa, minkä vuoksi pitkäkarvaiselle saksanseisojalle valittiin käytettäväksi värikoodiksi ruskeapäistärikkö, joka löytyy myös usealta muulta mannermaiselta seisotarjoudelta. Värikoodi kuvaa hyvin rotumääritelmän mukaista väriä ja on johdonmukainen Saksassa käytössä oleviin värinimityksiin nähden. Ruskeapäistärikkö koira näyttää harmaan ja maksanruskean kirjavalta: harmaalla pohjalla on maksanruskeita pilkkuja ja läiskiä. Ruskeapäistärikkön koiran pää on ruskea, siinä on mahdollisesti vaalea läsi, pilkku tai tähti.

Ruskeavalkoinen värikoodi vastaa rotumääritelmän mukaisesti koiria, joilla pohjavärinä on valkoinen ja siinä esiintyy enemmän tai vähemmän maksanruskeita läiskiä. Maksanruskeaa pilkutusta voi esiintyä raajoissa, mutta selvästi vähemmän kuin vaaleapäistärikköillä koirilla. Kauempaa katsoen pohjaväri on selkeästi valkoinen, ei päistärikköväriäinen. Raja ruskeavalkoisen ja vaaleapäistärikkön välillä on liukuva, eikä rajanveto ole aina kasvattajalle helppo tehtävä, ei edes Saksassa. Ruskeaa väriä voi myös olla huomattavan paljon, niin että pääasiallinen väri näyttää kauempaa katsoen olevan ruskea ja valkoista on lähinnä raajoissa, vatsan alla, rinnassa ja hännässä. Saksalaiset erottelevat tämän rekisteröinnin yhteydessä niin, että vaaleammat pennut nimetään valkoruskeiksi (weissbraun) ja tummemmat ruskeavalkoisiksi (braunweiss). Suomessa käytetään kuitenkin vain yhtä värikoodia, ruskeavalkoista molemmille. Ruskeavalkoisen koiran pää on ruskea, siinä on mahdollisesti vaalea läsi, pilkku tai tähti.

Vaalea päistärikkö värikoodi vastaa rotumääritelmän mukaisesti koiria, joilla pohjaväri on valkoisen ja ruskean kirjava ja siinä esiintyy enemmän tai vähemmän suurempia maksanruskeita läiskiä. Pohjavärin kirjavuus tulee siitä, että valkoisen värin rikkoo suuri määrä pieniä ruskeita pilkkuja. Yksittäiset karvat ovat kuitenkin joko valkoisia tai ruskeita. Kauempaa katsoen pohjaväri on selkeästi päistärikköväriäinen. Kuten edellä on mainittu, raja vaaleapäistärikkön ja ruskeavalkoisen välillä on liukuva, eikä rajanveto ole

luovutusikäisten pentujen kohdalla aina kasvattajalle helppo tehtävä. Isompia ruskeita läiskä voi olla hyvinkin vähän, niin että koira on lähes kauttaaltaan pilkullinen. Vaaleapäistärin koiran pää on ruskea, siinä on mahdollisesti vaalea läsi, pilkku tai tähti.

Kimo on erittäin harvinainen väri. Saksalaiset määrittelevät tämän värin niin, että pennussa ei saa syntyessään olla yhtään isompaa ruskeaa läiskää rungossa, ainoastaan pää on ruskea. Aikuisena koira on kauttaaltaan ruskeiden pilkkujen peitossa. Aikanaan Saksassa puhuttiin, että kimovärisellä pennulla kuuluu olla tumma selkäjuova. Kimon väriseksi Saksassa rekisteröidyt koirat ovat ikään kuin ruskeapäistärin ja vaalean päistärin välistä, ilman suuria ruskeita läiskä rungossa. Rungon karva on vaalean harmaata ja raajat ovat selvästi tummemmat kuin vaalealla päistärinöllä.

Rotumääritelmän mukaan keltaista kulonväriä voi esiintyä pitkäkarvaisessa saksanseisojassa lisävärinä satunnaisesti ikivanhana ajavan koiran perintönä. Kulonväri tarkoittaa tan-merkkejä, eli pään ja raajojen alueella esiintyvää keltaista tai vaalean ruskeaa lisäväritystä. Erittäin harvinaisena esiintyvä kulonväri ilmenee siis vain ja ainoastaan lisävärinä muilta osin rotumääritelmän mukaisesti maksanruskeaksi tai ruskeankirjavaksi värityneellä koiralla. Väritys on niin harvinainen, ettei tällaisia koiria ole tullut esiin kymmeneen vuosiin Saksassa. Koiraa ei siis voi rekisteröidä pelkästään kulonväriseksi, kulonväri esiintyy rotumääritelmän mukaisesti puhdasrotuisella pitkäkarvaisella saksanseisojalla ainoastaan lisävärinä.